Sóc el negre De Banyoles

JORDI SERRANO BLANQUER

Fa dies que estic capficat, em sento un estranger a casa meva, no sé si fins i tot he de demanar perdó però el cert és que durant set anys hem tingut a Catalunya un govern d'esquerres presidit per José Montilla amb la participació d'IC, ERC i el PSC i a mi m'ha... agradat!
Vaig estar en l'antifranquisme i ja llavors somiàvem amb un país democràtic i governat per l'esquerra. Érem tan il·lusos que molts pensàvem que ja que havia estat l'esquerra qui més havia lluitat per la democràcia, la llibertat i les institucions nacionals -entre elles la Generalitat- el lògic és que el primer Govern de Catalunya escollit pels ciutadans fos... d'esquerres. Doncs no va ser així. Vam haver d'esperar 24 anys. Alguns havien esperat més de seixanta anys a tornar a veure un govern d'esquerres a la Generalitat. Així doncs, després de tants anys d'esperar hem viscut el que en el futur serà conegut com el "septenni progressista".
Ara als darrers dies de la campanya electoral sembla que a tothom li faci vergonya afirmar que està content amb un govern d'esquerres.
Fins i tot als mateixos que han format el govern d'Entesa sembla que els incomoda recordar-ho. A mi en canvi m'ha agradat tenir un govern que ha augmentat la despesa social, que ho ha fet bé en educació -a pesar de la mala traça del conseller hi ha més mestres que mai i s'han reduït enormement el nombre d'interins-, serveis socials, salut, cultura i joventut. S'han fet polítiques sobre la memòria històrica que ens haurien d'enorgullir a tots els demòcrates. S'ha iniciat el camí per ajudar els malalts crònics i l'atenció a la gent gran, s'han fet més escoles bressol públiques en set anys que en tota la història. La llista podria ser molt més gran. No cal.
Ara quasi tothom critica la tasca que s'ha fet i sembla que només quedem el Vicenç Navarro i jo mateix dient que ens ha agradat tenir un govern d'esquerres, que s'ha notat i que és el que convé al país.
Per si no fos poc molts opinadors arriben fins i tot a criticar el govern pel nombre d'aturats com si la crisi financera internacional l'hagués creat l'Antoni Castells.
Jo votaré per algun partit d'esquerres, encara no sé quin, ja ho decidiré demà passat, i encara que corri el risc que, per exòtic, m'acabin enviant a un taxidermista per exposar-me al Museu d'Història de Catalunya -o al Museu Darder de Banyoles-, com el darrer català d'esquerres, afirmo amb la cara ben alta que a aquest país li convé un govern que faci polítiques d'esquerres.
Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/opinio/2010/11/26/negre-banyoles/448419.html